

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

יעל ויילר ישראל

התובעת

נגד

דוד אסף

הנתבע

ע"י ב"כ עו"ד מישאל אסף

פסק דין

- 1 מונחת לפניי תביעה כספית על סך 30,000 ₪ בגין הפרת זכות יוצרים וזכות מוסרית לפי (1
- 2 חוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן גם: "החוק"). התביעה עניינה תמונה שפרסם
- 3 הנתבע באתר מרשתת (בלוג) אשר בשליטתו והקרוי "עונג שבת" (להלן: "הבלוג").
- 4
- 5 כעולה מצרופות כתבי הטיעון וגם מטיעוני הצדדים, אין מחלוקת כי מדובר בתמונה של (2
- 6 פתח הכניסה אל מתחם קבורה בהר הצופים בירושלים ובתוכו מערה הקרויה "מערת
- 7 ניקנור" (להלן: "התמונה"). התובעת טוענת, כי מדובר ביצירה מוגנת והיא בעלת זכות
- 8 היוצרים. אין מחלוקת גם, שתמונה זו הופיעה באתר "ויקישיתוף WIKIMEDIA
- 9 COMMONS" (להלן: "האתר"), והנתבע עשה בה שימוש משם לצורך הבלוג שלו.
- 10 בהקשר זה יצוין שהנתבע והתובעת הם היסטוריונים, כך שמושא התמונה ומה שסביבו,
- 11 הוא בתחום השכלתם או עיסוקיהם.
- 12
- 13 בישיבת קדם-משפט מיום 31.1.2024 הסכימו הצדדים להסדר הדיוני שקיבל תוקף של (3
- 14 החלטה, לפיו יכריע בית המשפט בטענותיהם על-יסוד החומר הקיים בתיק ולאחר הגשת
- 15 סיכומים בכתב, ללא הצורך בהגשת תצהירים ושמיעת עדים. סיכומי הצדדים הוגשו.
- 16
- 17 התובעת טוענת, בין השאר ובעיקר, כי ביום 30.10.2014 היא העלתה תמונה זו באתר (4
- 18 "ויקישיתוף". היא וקולקציית צילומים נוספים שהועלו, היו כפופות לתנאי הרישיון

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

1 באתר, שמאפשרים שימוש בהן בכפוף למתן קרדיט ליוצר. חרף התנאים שהיו גלויים
2 לכל משתמשי האתר, הנתבע עשה שימוש בתמונה שלה ללא מתן קרדיט, ובכך הוא הפר
3 את תנאי הרישיון ופגע בזכויותיה הכלכלית והמוסרית על היצירה. השימוש נמשך תקופה
4 ארוכה ופגע ביכולתה של התובעת לקבל פרסום הולם על יצירותיה. התובעת שלחה ביום
5 26.2.2023 התראה בכתב לנתבע. רק לאחר שיחות נמרצות ביניהם, הוא הסכים להסיר
6 את התמונה מהבלוג. אין בפי הנתבע הגנה משכנעת, והוא זלזל בהוראות האתר
7 ובזכויותיה. היא עותרת לקבל את תביעתה באופן מלא, תוך חיוב הנתבע גם בהוצאותיה.
8

9 הנתבע טוען מנגד, כי הוא מפעיל בלוג שנועד ללימוד ומחקר, אינו מסחרי וללא כוונת (5
10 רווח או רצון להפר זכויות יוצרים. התובעת חתמה על הסכם פשרה בשנת 2021 בו
11 התחייבה שלא להגיש תביעות הקשורות למיזמי "ויקימדיה". חרף זאת, ותוך הסתרת
12 קיומו של הסכם זה, היא הגישה את תביעתה נגדו, ולכן יש לדחות אותה מטעם זה בלבד.
13 לגופו של עניין, לא מדובר ביצירה מוגנת על-פי החוק וממילא לא הוכיחה התובעת שהיא
14 היוצרת. הנתבע, שאיתר צילום זה במיזמי "ויקימדיה", עשה מאמץ סביר לאתר את בעל
15 הזכות, אך כל שמצא הוא שם משתמש פיקטיבי ("בובת גרב"), שנחסם באתר עוד בשנת
16 2016. התמונה כפופה לרישיון שימוש חופשי, והנתבע הזכיר את מקור הפרסום בצירוף
17 קישור, ובכך הוא נתן קרדיט הולם לאתר המפרסם. כאשר התובעת פנתה אליו, הוא השיב
18 לה מיד ולמרות שלא ביקשה ממנו זאת, הוא הסיר מיוזמתו את התמונה. התובעת זנחה
19 בסיכומיה מספר טענות. הנתבע גורס שבתמונה נעשה שימוש הוגן, והוא מכחיש כי נגרם
20 נזק כלשהו לתובעת ומכחיש את אומדנו. הוא עותר לדחיית התביעה נגדו תוך חיוב
21 התובעת בהוצאותיו.
22

דין והכרעה

23
24
25 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את צרופות כתבי הטיעון מטעמם וכן נתתי את דעתי (6
26 לעמדותיהם, הגעתי לכלל דעה כי דין התביעה להידחות, כפי שיפורט להלן ולאחר הצגה
27 תמציתית של התשתית הנורמטיבית הרלבנטית.
28

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

- 1 זכות היוצרים: לפי סעיף 11 בחוק, זכות יוצרים ביצירה, זכות אשר מכונה גם כזכות (7)
- 2 כלכלית (רע"א 12/17 שריר נ' נירית זרעים בע"מ, פסקה י"ג (28.3.2017)), היא הזכות
- 3 הבלעדית לעשות ביצירה או בחלק מהותי ממנה, פעולה אחת או יותר, כמפורט באותו
- 4 סעיף, ביניהן העתקה ופרסום של היצירה. לפי סעיפים 1 ו-4 בחוק, זכות יוצרים תהא גם
- 5 ביצירה אומנותית, שזו כוללת יצירת צילום (רע"א 7774/09 ויינברג נ' ויטהוף
- 6 (28.8.2012); ת"א (מחוזי ת"א) 53689-10-17 ברדוגו נ' ד. איתן להב אדריכלים בע"מ
- 7 ((16.8.2020)).
- 8
- 9 על מנת שיצירה כגון צילום תהנה מהגנת החוק, עליה לעמוד במספר תנאים מצטברים, (8)
- 10 ביניהם דרישת המקוריות שהיא "מקובעת בצורה כלשהי" (סעיף 4), כי מדובר בביטוי
- 11 ולא ברעיון (סעיף 5) וגם את זיקתה לישראל (סעיף 8).
- 12
- 13 אשר לדרישת המקוריות המקובעת, שהיא ליבת חוק זכות יוצרים, נקבע בע"א 8485/08 (9)
- 14 The FA Premier League Limited נ' המועצה להסדר ההימורים בספורט, פסקה 38
- 15 (14.3.2010), כלהלן:
- 16
- 17 "משכך, כיום ניצבים אנו בפני הלכה ברורה, לפיה הן מבחן היצירתיות
- 18 והן מבחן ההשקעה הינם תנאים הכרחיים למתן הגנת זכויות יוצרים, אך
- 19 כל אחד מהם כשלעצמו איננו מהווה תנאי מספיק לכך. הגם שהדין
- 20 הישראלי מפרש את שני המבחנים בצורה מצמצמת למדי – כפי שראינו
- 21 לעיל – מדובר במבחנים מצטברים ומקבילים, ועל המבקש להגן על
- 22 יצירתו, להראות את התקיימות שניהם. היעדר יצירתיות איננו ניתן לחיפוי
- 23 על ידי מידה גדושה של השקעה ביצירה, ולהיפך. לבסוף, מאחר שמבחן
- 24 ההשקעה איננו מעורר ברגיל קשיים בצליחתו, מבחן היצירתיות הוא
- 25 שמכריע בסופו של דבר האם יצירה עומדת בדרישת המקוריות בחוק"
- 26 (ההדגשות אינן במקור)
- 27
- 28 ראו גם: עניין ויינברג לעיל, פסקה 10; וגם ת"א (מחוזי ת"א) 1879/07 און נ' Winhelp (10)
- 29 בע"מ (18.11.2013).
- 30
- 31 לפי סעיף 19 בחוק, שימוש הוגן ביצירה מותר, כדוגמת לימוד עצמי, מחקר, ביקורת (10)
- 32 ועוד. לצורך בחינתה של הוגנות השימוש, קבע המחוקק בסעיף האמור, כי יישקלו, בין
- 33 היתר, מטרת השימוש ואופיו, אופי היצירה והיקף השימוש בה. ככל שנמצא כי השימוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

1 שנעשה ביצירה הוא הוגן כאמור, הרי זה יראה כשימוש מותר ללא קבלת רשות בעל
2 זכות היוצרים וללא תשלום תמורה (סעיף 18 בחוק). הנטל להוכיח כי נעשה שימוש הוגן
3 כאמור, מוטל על הטוען זאת.

4
5 (11) סעיף 27א בחוק, שעניינו יצירה אשר בעל זכות היוצרים בה אינו ידוע או לא אותר,
6 קובע כלהלן:

7
8 "(א) שימוש ביצירה שבעל זכות היוצרים בה אינו ידוע או לא אותר, מותר
9 בתנאים אלה:

10 (1) המשתמש פעל בשקידה סבירה לגילוי או לאיתור בעל זכות
11 היוצרים ביצירה, לפי העניין, לפני העניין, לפני השימוש;

12 (2) המשתמש ציין באופן ברור באותה דרך שבה הוא עושה שימוש
13 ביצירה, כי השימוש נעשה על פי סעיף זה וכי בעל זכות יוצרים
14 זכאי לבקש שהמשתמש יחדל מהשימוש וכן פרטים ליצירת קשר
15 עמו;

16 (3) המשתמש הפסיק את השימוש או קיבל רישיון לשימוש עתידי
17 לאחר שקיבל הודעה מבעל זכות היוצרים.

18 (ב) היה השימוש ביצירה כאמור בסעיף קטן (א) מסחרי, יחולו הוראות
19 אלה נוסף על האמור באותו סעיף קטן:

20 ...
21 (ג) שקידה סבירה תיבחן בין השאר בהתחשב באופי היצירה ובמועד
22 יצירתה.
23 "...

24
25 (12) אשר לזכות המוסרית של יוצר על יצירתו, היא מעוגנת בסעיף 45 בחוק. זכות זו נחלקת
26 לשניים: זכות הייחוס שנועדה להבטיח ליוצר, כי יצירתו תיוחס לו "בהיקף ובמידה
27 הראויים בנסיבות העניין"; והזכות לשלמות היצירה, באופן זה שלא ייעשה בה סילוף או
28 שינוי "אם יש באילו מהם כדי לפגוע בכבודו או בשמו של היוצר" (סעיף 46 בחוק);
29 ראו גם: עניין שריר לעיל, פסקה י"ד).

30
31 (13) סעיפים 47 ו-48 בחוק זכות יוצרים, דנים בהפרה ישירה ועקיפה של זכות היוצרים,
32 והתרופות בגין זאת, ואילו סעיפים 50 ו-51 דנים בהפרת הזכות המוסרית ונפקויותיה.
33 סעיף 52 קובע, כי הפרה של זכות יוצרים או זכות מוסרית, מהווה עוולה אזרחית. סעיף

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

1 56 מעגן את הסמכות של בית המשפט לפסוק פיצויים ללא הוכחת נזק, ומעגן בתוכו
2 שיקולים אשר הוא רשאי לשקול בין יתר שיקוליו בקביעת גובה הפיצויים.

3

4

מן הכלל אל הפרט

5

6 (14 ראשית אידרש לשאלה, האם התמונה מושא התביעה מהווה "יצירה" לצורך החוק. ככל
7 שיימצא כי כן, כי אז נשאל, האם התובעת היא בעלת זכות יוצרים או מוסרית על תמונה
8 זו. במידה וגם על השאלה האחרונה נמצא תשובה חיובית, כי אז נשאל, האם נעשה
9 שימוש מותר. ככל שיימצא כי בוצעה הפרה של הזכות הכלכלית או המוסרית, נדרש
10 לשאלת הנזק. זה מתווה הדיון.

11

12

יצירה מוגנת

13

14 (15 ובכן, הנחת העבודה לצורך הדיון ומהתרשמותי מהתמונה כפי שהציגו הצדדים לכתבי
15 טיעוניהם, כי מתקיים בה מבחן המקוריות, שמושגת כאמור, על מבחני היצירתיות
16 וההשקעה (ראו גם: ע"א 7996/11 סייפקום בע"מ נ' רביב, פסקה 12 (18.11.2013)).
17 מדובר בצילום של פתח מערה, המצוי בחלק מעין פינתי של שתי חזיתות סלעיות. בצילום
18 זה מופיעה גם רחבה קטנה מול הפתח. לא מדובר בצילום צדדי, אלא ישיר, נהיר ובהיר.
19 בעיניי, סביר ביותר שהצלם השקיע "עמל מסוים" באופן בחירת זווית הצילום, הרגע
20 המתאים "לתפיסת" התמונה, רקע התאורה המתאים, בחירת האלמנטים מושא הצילום,
21 ועוד. מכאן, נדחית טענת הנתבע לפיה לא מדובר ביצירה מוגנת (סעיף 1.3 בסיכומיו).
22 התמונה שלפנינו, הוא יצירה כהגדרתה בחוק.

23

24

בעל הזכויות

25

26 (16 האם התובעת היא היוצרת? בנדון דנן, סבורני כי התביעה לוקה בקושי ממשי. התובעת
27 מבססת את טענתה לקיומה של זכות יוצרים על התמונה, על נספח ז' לכתב תביעתה.
28 לפיה, הנספח האמור, הוא העתק של הדף באתר "ויקישיתוף", שבו מאוחסנת התמונה
29 "עם פרטי התובעת כיוצרת הצילום".

30

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

17) עיינתי בנספח. נוסחו בגופן קטן ואינו קריא בחלקו. למרות זאת, מעיון מדוקדק ובהגדלה, עולה כי בפרטים אודות היצירה, לא מופיע שם התובעת. שם מופיע בין היתר, כי התמונה הועלתה ביום 30.10.2014 בשעה 13:32. לעניין הפרט "Source" מופיע שזה "Own work", ואילו בפרט שעניינו זהות המחבר "Author", מופיע השם או הערך "JHistory". גם בטבלה שמתחת לפרטים האמורים, ובמיוחד ברובריקה שכותרתה "User", אף שם מופיע "JHistory". כאמור, שמה של התובעת אינו מופיע בדף זה. זה המקום לציין, כי זולת טענת התובעת לפיה היא הצלמת של התמונה והיא זו שהעלתה אותה לאתר, לא נתמכה תביעתה בתשתית מספקת ומשכנעת שתומכת בטיעון זה. לא זו בלבד, וזה העיקר; לא הונחה תשתית בתביעה, שקושרת בין שמה של התובעת לבין הערך "JHistory". למעשה, גם בהינתן זאת שתנאי רישיון השימוש של האתר, מתירים שימוש חופשי בכפוף להוספת קרדיט ליוצר, אך אין בפרטי התמונה, כל פרט שמזהה את התובעת או כל יוצר אחר מלבד המוזכר לעיל.

18) לטענת הנתבע, הוא בדק את מקור התמונה לפני פרסומה בבלוג, והסתבר לו שמדובר בערך של משתמש חסום על-ידי האתר עוד משנת 2016. נטען בנוסף, כי ערך זה חסום מאחר והוא נחשד כמשתמש פיקטיבי, או בעגה האינטרנטית כ-"בובת גרב - Sock puppet", של ערך אחר בשם "יעל י" שיש לו מעל 30 שמות פיקטיביים (נספח 10 לכתב ההגנה), ובשום מקום לא מופיע שם התובעת.

19) תיאור זה של הנתבע שהועלה בכתב הגנתו, לא מצאתי לו התמודדות עניינית ומפורטת בכתב סיכומי התובעת. כל שנרשם שם בהקשר זה, כי מדובר בטענה "משולגת יסוד" של הנתבע, וכי היא נועדה "לפזר מסך עשן" על מעשי ההפרה שלו. נוסף, כי עיון בהתכתבויות בין הצדדים עובר להגשת התביעה, מעלה כי עוד אז, הטיח הנתבע נושא זה לפני התובעת (ראו התכתבות מיום 28.2.2023 – נספח ט' לכתב התביעה), ואולם גם אז, לא ניתנה תשובה עניינית, לא כל שכן תשתית שמפריכה תיאור זה ומסבירה האם וכיצד הערך "JHistory", הוא בזיקה אליה אם בכלל. למעלה מן הצורך יצוין, כי גם בהנחה שמדובר בשם בדוי של התובעת, וכי אז חלה החזקה הקבועה בסעיף 64(1) בחוק (לפיה ככל שהשם הבדוי של אדם מופיע על היצירה, חזקה שאותו אדם הוא בעל היצירה), הרי היה מקום להצביע בהקשר זה "שזהותו של בעל השם הבדוי ידועה

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

- 1 בציבור", כלומר – ידוע בציבור לכאורה שהערך "JHistory", הוא שמה הברוי של
2 התובעת. הנתבע הראה, כי ביצע חיפוש במנוע החיפוש של הערך האמור, ולא נמצאה לו
3 זיקה כלשהי לתובעת (נספח 11 לכתב ההגנה).
4
- 5 זאת ועוד. גם בהנחה שהערך החסום בשם "יעל י" (שנמצא כאמור רק מאחורי הערך (20
6 "JHistory"), מצוי בזיקה לתובעת (הגם אין ציון של שמה המלא כפי מופיע בהליך),
7 לטעמי, קשה לצפות מן האדם הסביר בנסיבות כאלו, כי יפנה קרדיט כלשהו, לערך חסום
8 נוכח חשד להיותו פיקטיבי, כפי שמופיע באתר עצמו, ואף יש לו מעל 30 שמות
9 פיקטיביים נוספים.
10
- 11 אשר לפרסום בבלוג, כעולה מצרופות התביעה, מתחת לתמונה הזכיר הנתבע, כי המקור (21
12 הוא "ויקיפדיה". הנתבע טוען, כי הוסיף גם קישור. סבורני כי במסד הנתונים הקיים, הוא
13 יצא ידי חובתו במתן הקרדיט, אם כי לא ניתן לסיים פרק זה בלי התהייה מדוע זה ניתן
14 לאתר "ויקיפדיה" ולא לאתר "ויקישיתוף" שהופיעה בו התמונה. הנתבע הרבה להזכיר
15 בטיעונו את המונח "מיזמי ויקי" ללא אבחנה בין האתרים. לצד זאת, שעה שהוא אישר
16 כי עשה שימוש בתמונה מאתר "ויקישיתוף" ולא "ויקיפדיה", דומה שהיה עליו להזכיר
17 בקרדיט את השם המדויק של המקור. השאלה אם מדובר באתרים שותפים (כמו אתר
18 אחד), או שמא הם אתרים עצמאיים שכל אחד מהם כפוף לתנאי רישיון משלו, לא עלתה
19 וממילא לא התחדדה די-הצורך. בכל מקרה, גם אם מתקיימת הפרה בנדון, הרי לא מדובר
20 במעשה שמקים יריבות מול התובעת.
21
- 22 לסיכום נקודה זו ועל-יסוד מסד הנתונים שהציגו הצדדים, לא רק שקיים קושי ממשי (22
23 בקביעת זכויות היוצרים של התובעת בתמונה, אלא שגם – וזה העיקר – לו הייתי מקבל
24 את טענתה בנושא זה במלואה, נראה שהנתבע לא יכל לדעת זאת בזמן אמת, גם לאחר
25 שקידה סבירה, אלא רק בדיעבד עם פניית התובעת אליו, כפי שעשתה בפועל.
26
- 27 שימוש מותר
- 28
- 29 בהנחה שהתובעת היא בעלת זכות היוצרים כפי טענתה, נדרש לשאלת השימוש המותר (23
30 אליו טוען הנתבע. בנדון דנן הוא השתית את טענותיו על שתי הגנות: שימוש הוגן
31 ושימוש כשלא ידועה זהות היוצר.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

1

2 אשר לטענת השימוש ההוגן, טוען הנתבע, כי מדובר בפרסום בבלוג שלו אשר נועד (24

3 למטרה מדעית-מחקרית וללא כוונת רווח. התובעת טוענת מנגד, כי הנתבע עשה שימוש

4 בתמונה כדי להשיא רווחים בהיותו גם מדריך טיולים ומרבה להרצות בחו"ל. הנתבע

5 צירף לכתב הגנתו (נספח 7) צילום של נוהל הבלוג ולפיו "הוא נועד ללימוד, למחקר

6 ולהעשרה, ללא כוונות רווח וללא רצון להפרת זכויות או צנעת הפרט תיענה מיד".

7 עוד נרשם שם, כי "בקשה להסרת מקור כלשהו מטעמי חוק זכויות יוצרים או צנעת

8 הפרט תיענה מיד". תיאור זה שבבלוג, וכן לאחר עיון בעמוד (מושא ההפרה לכאורה)

9 שצירפה התובעת מאותו בלוג (נספח ח2), וגם בצרופת כתב ההגנה (נספח 7), ובהעדר

10 תשתית נוגדת, מתבסס הרושם לפיו מדובר בפלטפורמת תוכן בתחום ההיסטוריה או מה

11 שדומה לכך ולא בפלטפורמה מסחרית. מכאן, סבורני כי נעשה שימוש הוגן ביצירה,

12 בשים לב למהותה ולהקשר שבו היא פורסמה.

13

14 אשר לטענה לפיה בעל זכות היוצרים אינו ידוע או לא אותר, סבורני על-סמך החומר (25

15 שהוגש, מתקיימים התנאים הקבועים בחוק בעניין זה. לעניין שאלת אי-זיהוי בעל

16 היצירה, ראו דיון לעיל. הנתבע הראה, כי פעל בשקידה סבירה כדי לאתר את בעל

17 הזכויות, ופועלו הוביל אותו למשתמש פיקטיבי חסום. מכאן, לטעמי, מתמלא בזאת

18 התנאי שבסעיף 27א(א)(1) בחוק. אשר לתנאי שבסעיף 27א(א)(2), אין מחלוקת, כי

19 הנתבע ציין תחת התמונה, קרדיט ל-"ויקיפדיה" ולדידו אף הוסיף קישור. אשר לתנאי

20 שבסעיף 27א(א)(3) בחוק, ולמקרא ההתכתבות בין הצדדים עובר להגשת התביעה, אין

21 מחלוקת, כי כיומיים לאחר שפנתה אליו התובעת, הוא הסיר את התמונה. על כן, גם תנאי

22 זה מתקיים. יוצא אפוא, כי גם בהנחה שהתובעת היא בעלת הזכויות, הרי בזמן אמת ועד

23 פניית התובעת אליו, לא יכל הנתבע לדעת מי בעל הזכות.

24

25

הנזק

26

27 אשר לשאלת הנזק, ככל שהיה נקבע כי בוצעה הפרה של זכות כלכלית או מוסרית, (26

28 התובעת הייתה רשאית לעתור לפסיקת פיצוי עד הסכום המרבי הקבוע בחוק ללא הוכחת

29 נזק (סעיף 56א) בחוק). בע"א 3853/11 רונית דגלי אומות בע"מ נ' שטון, פסקה 73

30 (13.5.2013), נקבע כי בפיצוי כזה, לא רק שהתובע אינו נדרש להוכיח קיומו של נזק,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

1 אלא שגם האפשרות לנתבע להוכיח העדר נזק, היא מוגבלת מאד. לצד זאת, כמצוות
2 המחוקק (סעיף 65(ב) בחוק), בקביעת גובה הפיצוי רשאי בית המשפט להתחשב במספר
3 שיקולים, ביניהם: היקף ההפרה; חומרתה; הנזק הממשי שנגרם לתובעת לפי הערכת בית
4 המשפט; הרווח שצמח למפר אף זאת להערכת בית המשפט וגם תום לבו של הנתבע
5 ומאפייני פעילותו (ראו והשוו: ע"א 592/88 שגיא נ' ניניו, פ"ד מו(2) 271, 254 (1992)).

6
7 במקרה לפנינו, אין מחלוקת כאמור, כי כיומיים מפניית התובעת לנתבע, הוא הסיר את (27
8 התמונה מהבלוג. הנתבע גם הציע לתובעת סמוך לאחר פנייתה, תגמול כספי בסך 250
9 ש. מכל מקום, לא השתכנעתי כי השימוש בתמונה הפיק רווח כלשהו לנתבע, מה גם
10 שאין אינדיקציות למידת החשיפה לתמונה זו בפרט, ולבלוג בכלל. הנתבע הראה כאמור,
11 כי בבלוג עצמו פורסם כי "בקשה להסרת מקור כלשהו מטעמי חוק זכויות יוצרים או
12 צנעת הפרט תיענה מיד", וכך הוא נהג. אם כן, ככל שהייתה הפרה, לא מצאתי
13 בנסיבותיה חומרה גבוהה במיוחד. לפיכך, לוי הייתה מתקבלת התביעה, היה סביר בעיניי
14 להעמיד את גובה הפיצוי ההולם, על סך שינוע בין 500 ש"ח ועד 1,000 ש"ח.

הסכם הפשרה ועתירת התובעת לצו מניעה קבוע

15
16
17
18 לפני סוף, וביחס לטענת הנתבע לפיה, דין התביעה להימחק על הסף לנוכח "פשרה" (28
19 אליה הגיעה התובעת עם צדדים שלישיים ובמסגרתה התחייבה "לא להגיש תביעות
20 בכל הקשור למיזמי ויקי" (סעיף 1 בכתב ההגנה), לא מצאתי לקבל. ראשית, צד שמעלה
21 טענת השתק, עליו הנטל להראות במדויק מה הפלוגתה או העילה שנדונה וכיצד הוכרע
22 בה, על מנת לקבוע אם מתקיימים תנאי ההשתק השיפוטי. במקרה דנן, צורף הסכם
23 הפשרה אך לא ברור מה עלה בגורלו. שנית, על הטוען להשתק הגנתי, להראות האם כיצד
24 הוא בא בנעלי בעלי הדין שלגביהם הוכרעו הפלוגתאות.

25
26 אשר לעתירה למתן צו מניעה קבוע, אמנם סעד זה צוין בכתב התביעה (ולפיכך היא (29
27 הועברה להתברר מסדר דין מהיר לסדר דין רגיל), אך נראה כי בהמשך ההליך התייטר
28 הצורך לדון בו. נזכיר, הנתבע הסיר את התמונה כיומיים לאחר פניית התובעת אליו. בכל
29 אופן, גם אם היה נשאר סעד זה, הרי הוא היה נדחה מן הטעמים שפורטו לעיל.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 11222-03-23 ויילר ישראל נ' אסף

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

סיכום

(30) לאור האמור, התביעה נדחית.

(31) לנוכח תוצאת ההליך מצד אחד, אך מצד שני, בשים לב לכך שהצדדים הגיעו להסדר דיוני ותרמו לחיסכון משאבים וזמן, תישא התובעת בהוצאות משפט ובשכר טרחת עורך-דין בצירוף מע"מ כדין, על הצד המתון, בסך כולל 2,000 ₪. הסכום האמור ישולם לנתבע תוך 30 יום, שאם לא כן, הוא יישא הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן פסק הדין ועד מועד ביצוע התשלום בפועל.

זכות ערעור כקבוע בחוק.

המזכירות – להודיע בהתאם.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ד, 18 יולי 2024, בהעדר הצדדים.

מוחמד חאגי יחיאל, שופט

18
19